

Besluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Varkens- en rundveehouderij, Zwarteboordweg 4 te
Ospel

Zaaknummer: 2012-0875

Kenmerk: 2018/55585 d.d. 23 augustus 2018

Verzonden: 27 augustus 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 30 november 2012, ontvangen op 3 december 2012, heeft XXXX te Nederweert een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren, wijzigen en uitbreiden van een varkens- en rundveehouderij en het verwerken van (drijf)mest van de eigen locaties aan de Zwarteboordweg 4 te Ospel. De inrichting is gelegen nabij de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Groote Peel', 'Sarsven en de Banen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' en 'Leudal'. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2012-0875.

Op 14 november 2017 hebben wij de aanvrager verzocht om aanvullende gegevens. Op 28 februari 2013 en 27 november 2017 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 20 december 2017 tot en met 30 januari 2018 voor een ieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon een ieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de Provincie Limburg (www.limburg.nl).

Op grond van artikel 1.3, derde lid Wnb, is voor het besluit op de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7 tweede lid Wnb, overeenstemming vereist met het college van Gedeputeerde Staten van alle provincies waarin (delen van) Natura 2000-gebieden zijn gelegen waarvoor het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling gevolgen kan hebben. Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincie Noord-Brabant. Met het college van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincie bestaat overeenstemming over het voorliggende besluit.

2.2. Zienswijzen ten aanzien van het ontwerpbesluit

Op 16 april 2018 hebben wij zienswijzen ontvangen van XXXX (hierna WBdP) tegen het op 14 december 2017 vastgestelde ontwerpbesluit. Deze worden verder behandeld in paragraaf 4.4.

2.3. Wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbesluit

Op 27 juli 2018 hebben wij van de aanvrager aanpassingen op de aanvraag ontvangen. Deze aanpassingen hebben betrekking op wijzigingen in de diverse mestverwerkingscomponenten en de dieren aantallen, een en ander zoals weergegeven in paragraaf 4.1.

Ten opzichte van het ontwerpbesluit hebben deze aanpassingen geen invloed op de in het ontwerpbesluit vastgestelde stikstofdepositie op de omringende Natura 2000-gebieden en zijn ze niet zodanig dat een wezenlijk ander besluit wordt genomen.

Op grond van deze omstandigheden worden de belangen van derden niet geschaad indien het besluit gewijzigd wordt vastgesteld. In het kader van een zorgvuldige voorbereiding is het opnieuw doorlopen van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zodoende onnodig.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de

Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgse Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-

gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren, wijzigen en uitbreiden van een varkens- en rundveehouderij, gelegen aan de Zwarteboordweg 4 te Ospel. Daarnaast is de aanvrager voornemens om op de locatie 25.000 ton drijfmest te gaan verwerken (afkomstig van de eigen bedrijven). Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als hieronder beschreven en weergegeven in tabel 1.

Als gevolg van de bedrijfsactiviteiten vindt er ammoniakemissie plaats uit de dierenverblijven en de diverse processen van de mestverwerking. De ammoniak afkomstig uit de stallen wordt berekend conform de ammoniakemissiefactoren die zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij. Voor de berekening van de ammoniakemissie uit de mestverwerking is gebruik gemaakt van rapport 402 van Wageningen UR Livestock Research waarbij metingen zijn gedaan aan een vergelijkbare mestverwerkingsinstallatie met een verwerkingscapaciteit van eveneens 25.000 ton drijfmest.

Procesbeschrijving

In de mestverwerkingsinstallatie van onderhavige inrichting wordt de drijfmest door middel van een flotatie-unit en zeefbandpers gescheiden in een dikke- en dunne fractie (worstcase jaarrond, 8.760 uren). Hierna wordt de dunne fractie tijdelijk opgeslagen in een gesloten buffersilo en kan, na het toepassen van omgekeerde osmose en een ionenwisselaar, ingezet worden als spoelmiddel voor de installatie of als effluent geloosd worden.

De dikke fractie, afkomstig van de zeefbandpers, wordt in pandig gedurende minimaal 1 uur op een temperatuur van 70° C gehygiëniseerd waardoor een transportwaardig product ontstaat.

De (gehygiëniseerde) dikke fractie wordt tot het transportmoment opgeslagen in 4 mestopslagen; 3 mestopslagen, totaal maximaal 1.250 m³, liggen in pandig in een geventileerde ruimte. De vierde mestopslag (mestvaalt) dient als bufferopslag voor maximaal 1.000 m³ (gehygiëniseerde) dikke fractie en is met een plastic zeil afgedekt waardoor geen ammoniakemissie plaatsvindt. Op 2 werkdagen (totaal 16 uren) is de mestvaalt niet afgedekt wegens het vullen en/of leeghalen van de opslag.

Emissies mestverwerking

Volgens het rapport van Wageningen UR Livestock Research bedraagt de ammoniakemissie van de mestscheiding op de voorbeeldlocatie 10 gr. NH₃ / uur en veroorzaakt de mestopslag 345 gr. NH₃ / uur. Bij de initiatiefnemer is de ammoniakemissie uit de mestscheiding eveneens 10 gr. NH₃ / uur maar is de ammoniakemissie van de mestopslag lager (zie voetnoot) omdat op deze locatie de mest in pandig wordt opgeslagen in 3 mechanisch geventileerde ruimten, hetgeen een lagere ammoniakemissie tot gevolg heeft.

Met betrekking tot de ammoniakemissie uit de opslag van het concentraat is er eveneens een verschil tussen de voorbeeldlocatie en onderhavige inrichting. Volgens de voorbeeldlocatie veroorzaakt de opslag een ammoniakemissie van 279 NH₃ / uur. Het concentraat van onderhavige inrichting is opgeslagen in een geheel gesloten buffersilo waarbij enkel ammoniakemissie vrijkomt in de vorm van verdringingslucht tijdens het vullen van de silo hetgeen neerkomt op maximaal 1 m³ verdringingslucht.

Stal	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1 lw	Vleesvarkens	D3.2.14	-	600	0,15	90,0
1 tr.	Vleesvarkens	D3.2.1	-	300	4,50	1.350,0
3	Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A3.100	-	42	4,40	184,8
3	Vleeskalveren tot 8 maanden	A4.100	-	895	3,50	3.132,5
7	Mestscheiding					87,6 ^A
7	Opslag 1 max.1.000 m ³					352,7 ^B
2	Opslag 2 en 3 max. 250 m ³					396,8 ^C
Buiten	Mestvaalt max 1.000 m ³					287,0 ^D
Silo	Opslag concentraat					0,7 ^E
					Totaal	5.882,1

Tabel 1 aangevraagde situatie

De in tabel 1 en volgende vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2018, nr. 39679 (in werking getreden op 20 juli 2018).

4.2. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Groote Peel', 'Sarsven en de Banen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' en 'Leudal' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

^A Emissie mestscheiding: 10 g/uur => 8.760 uur x 10 gr. / 1.000 = 87,6 kg/jaar

^B Emissie opslag 1: 345 g/uur / 137.102 m³ * 16.000 m³ = 40,26 g/uur => 8.760 uur * 40,26 / 1.000 = 352,69 kg/jaar

^C Emissie opslag 2+3: 345 g/uur / 137.102 m³ * 18.000 m³ = 45,29 g/uur => 8.760 uur * 45,29 / 1.000 = 396,78 kg/jaar

^D Emissie: 52 * 16 = 832 uur/jaar => 832 * 345 g/uur / 1.000 = 287,04 kg/jaar

^E Emissie: 279 g/uur / 3.707 * 1 m³ = 0,075 g/uur => 8.760 * 0,075 / 1.000 = 0,66 kg/jaar

4.2.1. Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

'Groote Peel', 'Sarsven en de Banen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' en 'Leudal'

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 29 augustus 2002. Sinds 7 december 2004 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de bij besluit van 31 maart 2009 onder de Wet milieubeheer verleende (veranderings/revisie)vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1	Vleesvarkens	D3.2.1	-	900	4,50	4.050,0
3 NO	Vleesvarkens	D3.2.14	-	1.399	0,15	209,9
3 ZW	Vleesvarkens	D3.2.9	-	1.600	0,90	1.440,0
4	Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A3.100	-	98	4,40	431,2
					Totaal	6.131,1

Tabel 2 situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie na 7 december 2004 en 10 juni 1994

4.3. Vogelrichtlijngebieden

Het Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel' is op 29 oktober 1986 (Mariapeel) en op 12 mei 1992 (Deurnsche Peelgebieden) en het Vogelrichtlijngebied 'Groote Peel' is op 29 oktober 1986 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), geldt als referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemde gebieden 10 juni 1994.

4.3.1. Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Groote Peel'

Op 10 juni 1994 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 29 maart 1994. Sinds 10 juni 1994 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de bij besluit van 31 maart 2009 onder de Wet milieubeheer verleende (veranderings/revisie)vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

4.4. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
'Groote Peel'	1,5
'Sarsven en de Banen'	4,8
'Deurnsche Peel & Mariapeel'	7,2
'Weerter en Budelerbergen & Ringselven'	8,5
'Leudal'	9,4

Tabel 3 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het verspreidingsmodel AAgro-Stacks, waarmee de stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden kan worden berekend, houdt rekening met de feitelijke omstandigheden van de veehouderijbedrijven en de windrichting. Door de invoer van de feitelijke gegevens van de gebouwen (stallen), zoals onder andere staltype, gebouwhoogte, uittreedsnelheid en het aantal dieren, kan het rekenmodel een (relatief) nauwkeurige weergave maken van de stikstofdepositie op de nabij gelegen natuur.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel AAgro-Stacks, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 4 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
'Groote Peel'	184 972	370 859	13,56	12,16	1,40
'Sarsven en de Banen'	183 607	365 459	2,57	2,44	0,13
'Deurnsche Peel & Mariapeel'	190 338	375 151	2,54	2,40	0,14
'Weerter en Budelerbergen & Ringselven'	177 248	369 094	0,76	0,72	0,04
'Leudal'	192 750	363 478	0,80	0,76	0,04

Tabel 4 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.4. Zienswijzen

Volgens XXXX WBdP is de ammoniakemissie op de Natura 2000-gebieden t.o.v. de referentiesituatie hoger dan in het ontwerpbesluit wordt gesteld. Daarbij is het niet reëel om uit te gaan van een ammoniakemissie van 0,0 kg / jaar voor de mestopslag.

Reactie GS

Naar aanleiding van de zienswijzen is overleg geweest tussen de adviseur van de aanvrager en dhr. XXX van WBdP. Zoals reeds toegelicht in paragraaf 2.3 en paragraaf 4.1 is met instemming van WBdP door initiatiefnemer de aanvraag aangepast door emissie te berekenen voor de mestopslag en de dieren aantallen te minderen. Hierdoor vindt er een afname van emissie plaats en ook een afname in de depositie op de betreffende Natura 2000-gebieden.

4.5. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige door XXXX te Ospel aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Groote Peel', 'Sarsven en de Banen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' en 'Leudal', mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan XXXX een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Groote Peel', 'Sarsven en de Banen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven' en 'Leudal' exploiteren, wijzigen en uitbreiden van een varkens- en rundveehouderij en het verwerken van drijfmest van de eigen locaties zoals aangevraagd d.d. 30 november 2012 met zaaknummer 2012-0875 aan de Zwarteboordweg 4 te Ospel;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 3 december 2012, aangevuld op 28 februari 2013, 27 november 2017 en 27 juli 2018 deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl. U kunt ook digitaal een beroep- en/of verzoekschrift indienen bij genoemde rechtbank via <https://loket.rechtspraak.nl/>.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1.** De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalsystemen aan de Zwarteboordweg 4 te Ospel zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren
1 lw	Vleesvarkens	D3.2.14	-	600
1	Vleesvarkens	D3.100	-	300
3	Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A3.100	-	42
3	Vleeskalveren tot 8 maanden	A4.100	-	895

De in bovenstaande tabel en volgende vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2018, nr. 39679 (in werking getreden op 20 juli 2018).

- 7.2.** De vergunning heeft betrekking op de emissie van 4.757,3 kg NH₃ / jaar, afkomstig van de stalsystemen.
- 7.3.** De vergunning heeft betrekking op het verwerken en hygiëniseren van maximaal 25.000 ton (drijf)mest per jaar inclusief de opslag van maximaal 2.250 ton (gehygiëniseerde) dikke fractie in 3 in pandige mestopslagen en 1 mestvaalt.
De totale ammoniakemissie mag maximaal 1.124,8 kg kilogram NH₃ / jaar bedragen.
- 7.4.** Emissiemetingen:
- binnen 4 maanden na inwerking treden van de vergunning dient een emissiemeetprogramma ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd;
 - na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel dienen de emissiemetingen binnen de in het onderzoeksvoorstel genoemde termijn te worden uitgevoerd;

- binnen 3 maanden nadat de emissiemetingen hebben plaatsgevonden dient de overeengekomen rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag te worden overlegd;
- op grond van de resultaten van het onderzoeksrapport kan het bevoegd gezag nadere eisen opleggen.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
- Bedrijf

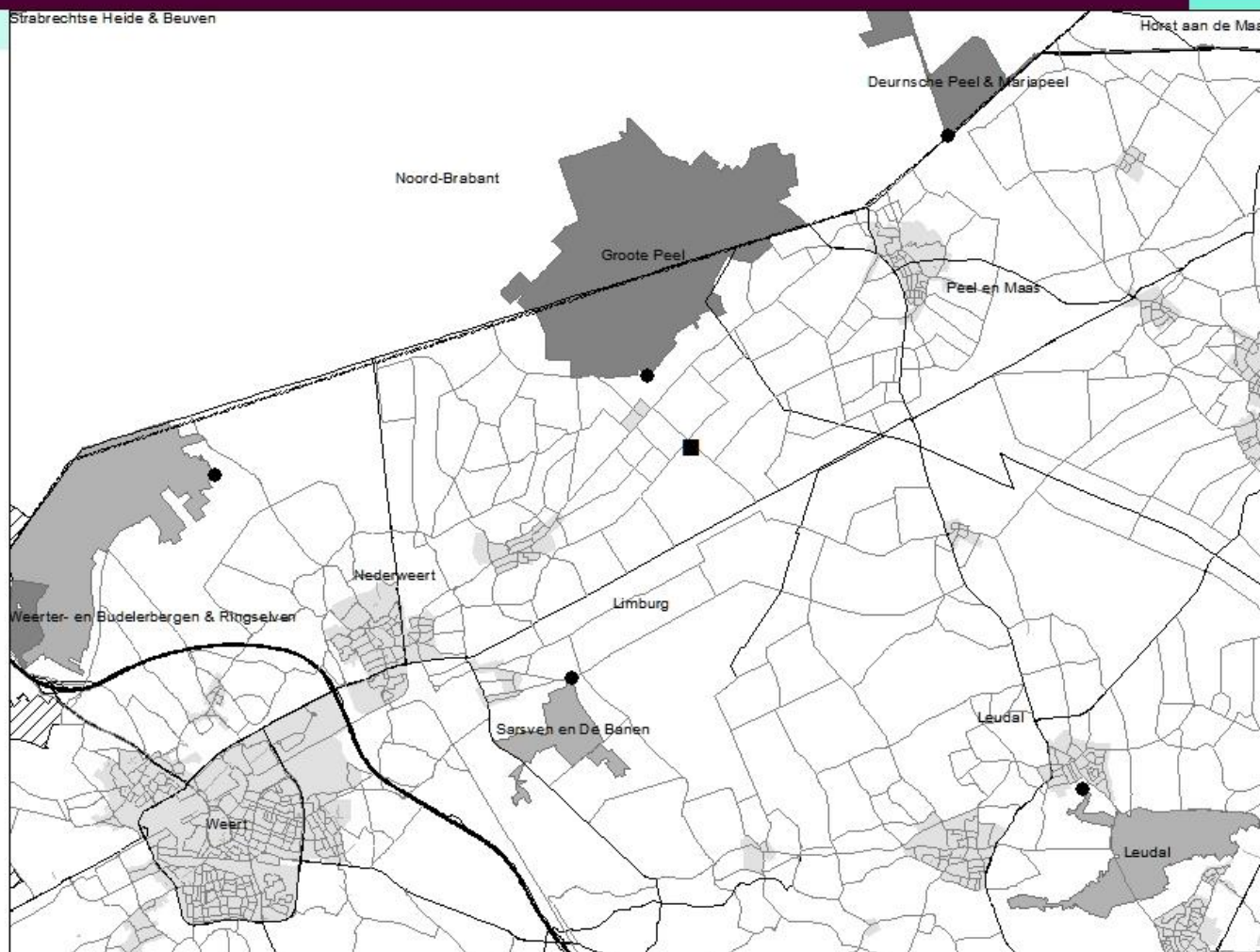
Natura 2000-gebieden

- VR
- HR
- VR+HR

 1.000
 Meters
 schaal: 1:100.000

 11-12-2017

© Provincie Limburg
 © 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg

